

Ca-Nostra

* * * ANY PRIMER NÚM. 48 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 22 D'AGOST DE 1908 * * *

PEL MÓN

Això s'es passat una mica enfora, però axí meteix es ben interessant per nosaltres.

A França els anticlericals, convertits en inquisidors, se dediquen ara a espurgar els llibres de text, treguentne tot lo que fassa referencia a Deu y a la Religió. La paraula *Deu* es esborrada dels passatjes aon era anomenada, mutilant o alterant, an aquest fi, fins els meteixos autors clàssics que's llegeixen a les escoles.

Certs progressistes baratos d'Espanya (a Espanya casi tot ho es barato), es segur que veuen en això, com en tot lo de França, un gran exemple a seguir per alliberar el poble de tot rastre de *fanatisme*.

En canvi en els Estats-Units, un dels dos o tres països del món qui van al davant en la civilització y en tota casta d'avensos y el poder del qual sabem per propia experiència, sufrida per cert en temps de lliberals, idò en els Estats-Units no fa molt de temps que'l president Roosevelt intentá suprimir els mots: *Esperam en Deu* que ostentaven les monedes nacionals. Aquesta supressió la fundava, entengui's bé, no en prejudicis atèus, sino en raons de major respecte al sant nom de Deu. Avuy aquest lema s'es restablert en les monedes, després d'una discussió en les càmares, per una majoria de 255 contra 5 diputats!

A Inglaterra, amb motiu de celebrarse les grans festes nacionals de l'Imperi, foren repartits en totes les escoles del continent y de les colònies uns llibrets destinats a iniciar la educació cívica y patriòtica dels infants. Aquests llibrets ensenyaven els devers del ciutadà anglès. Sabeu quin es el primer? El primer dever de tot ciutadà anglès es: *Tèmer a Deu!*

Si els qui volen importar a Espanya la civilització que ha mester, ja que fan el gasto, l'anassen a cercar una mica més enfora que de ca'l veinat, sabrien que'ls pobles més forts de la terra honoren y respecten el sant nom de Deu amb fórmules qu'aquí passarien per reaccionaries, y ens sembla que d'aquí que siam arribats nosaltres al avens d'aqueys pobles!

*A los demás idiomas que aquí se hablan (ademés del castellá) dejarlos que se muevan en paz sin ejercer sobre ellos violencias ni acelerar su natural tisis, pero sin permitir tampoco que se trate de prolongarles la vida

de una manera oficial. Ni hay que perder de vista que á este presupuesto de cultura »habrán de contribuir todos los vecinos de »Barcelona, catalanes y no catalanes, y como »todos ellos son españoles justo sería que su »rendimiento se emplease en enseñar en es- »pañol.»

Això ha escrit, parlant del projectat presupost de Cultura de la capital catalana, el Sr. Unamuno, que ara es l'intellectual del anticatalanisme.

Aquest Sr., com se veu, té un uy de metje admirable. Ara ha descobert que va física la llengua de Mossen Verdaguer y de Mossen Costa, den Maragall, den Alcover y den Ruyra, una llengua que, no perque ningú li haja allargat oficialment la vida, sino apesar de tots els entrebancs oficials, s'es refeta y s'es perfeccionada y s'es popularizada y ha alcançat un meravellós desplegament literari, y tot això en cinquanta anys, a n-els nostres meteixos ulls.

Una oliva a la llum del sol no profetisaria d'altra manera.

Lo que diu més avall ja ho havien dit altres, sino que nosaltres creyem reservat aquest argument tan fals a caps més durs qu'el del Sr. Unamuno.

Vol dir que a Barcelona s'ha d'ensenyar no més *en espanyol*? Y el catalá qu'es francès o rús? O no més es espanyol lo castellá?

Ens sembla que, si *todos son españoles*, catalans y no catalans, tan espanyola será la llengua dels uns com la dels altres; y no veym per què a Madrid o a Salamanca hajen d'emprar *el seu espanyol* a les escoles y no hajen de poder emprar *el seu* a Barcelona.

El Sr. Unamuno ens hauria d'explicar aquest misteri en un article que podria titular: «La igualdad en España.»

PAGESÍVOLES

SOLLERICA

*L'oratge, de passada,
revolta els tarongers,
y de la flor preuada
beu els perfums primers.
Dins la verdor de l'horta
refila un rossinyol,
cadències que s'en porta,
saltant, el torrentol.
Les boires lluminoses
desfilen silencioses
per dins el cel brillant;*

*llurs ombres fonedisses
ronden per les clapisses
del Puig Major gegant.*

LA VAUMA ROSA

*No es ta flor més esquisida
que ta fulla sempre unguida
de perfum ubriacador.*

*Per això brosta encongida
com si estàs empagahida,
y esblaimada de color.*

*Llarga n'es ta primavera;
ets pagesa y l'escau bé,
y rumbetjes ta esponera
sens afanys de jardinê,
del corral a una vorera
prop del forn y del llenyê,
entre'l test d'aufabaguera
y un esqueix de clavellê.*

JOSEPH M.ª TOUS Y MAROTO.

La bella col·lecció de poesies «Pagesivoles» que avuy acabam de publicar, foren distingides amb un primer accésit al Certámen d'Inca.

CREPUSCLE

L'horabaixa era negrós.

Dins el cel, una nuvolada grisa tapava la dolcesa del crepuscle quant el sol s'enfonza, ab llum rotja, plácida, melangiosa, darrera el mont plé de verdor, plé de murmuris y cantars.

La mar no era blava. No era el transparent crestay ont lleneguen altres voltes mes mirades, cercant un somni, una quimera, qu'al eixir al encontre de dues ones, resplandeixi amb clarors céliques y fassi vibrar lo meu cor.

Era un riz de color fatídich, qu'umplia tota la seva immensitat amb un bellugueig estrany que feya mal a la vista. Y era fosca, fosca, sens cap raig de llum errática que s'hi reflectís dolçament...

Era un horabaixa trist, que pesava demunt el meu cor y l'omplia de penura. Era l'ombra, l'imatge de la tardor de la meva ànima que esllanguida per la vida d'ensomnis, no havia sentit l'aleteig de la realitat, grisa y oscura, que volava al meu entorn. ...

* * *

Que trista es la posta de l'esperança, la fi de les llum qu'ens guiava al mitj dels aspres roquissars de la vida humana.

Que trist es veure el darrer raig de la llum

quen atraïa passar sobre nosaltres y perdre-se dins les negrors d'un infinit! . . . .

Que trist trobare perduts dins l'arenal sens fi del desert humà amb els llavis aixuts y el pit ardent y la boca encesa y no poder assaborir una goteta d'aigo clara que llevores veim més dolça, més fresquívola, més transparent, brotar de les mil fontanes qu'hem deixat enrera, molt enrera a les voreres del camí y que ja no trobarem més perque ja no tornen esser les coses qu'una volta foren! . . . .

Que trist veure que les fulles de paper ont un poeta ha escrit el somi tan anyorat, els cantichs vitals que la seua ànima sentia, s'afllunyen y se perden, arrossegades per la furia terrible d'un vent que llevors sembla gosar, esclatant en riayes infernals . . . . .

Y dins eixa tristesa més gran y més inmensa, més fonda y més terrible, s'enfonza la meua ànima. No sabia encara lo qu'era la fi d'un cor que pena, no havia sentit encara l'immensitat de la melangia del crepuscle del cor humà. No podia imaginar com batega el pit d'un homo, que veu apagar-se el far d'esperança, la llum de l'amor.

Crepuscle, crepuscle: ¿Perqué ests arribat?

¿Tan brillant com fulguraba l'esperança!...

Igual qu'el sol ixent dins un cel puríssim, sens boires ni nivols, resplandint inmensament ple de dolsura y consol; igual que la llum plácida dins la nit silenciosa plena d'ensomis, omplint la natura de quietut . . . resplandia en mi l'esperança! Ja creïa sentir la besada amorosa de paraules may sentides; ja creïa poderme mirar dins els ulls de la meua amada . . . ja creïa poder dir qu'el seu cor era meu, pera sempre meu, ja creïa poder cantar l'alegria de la vida y de l'amor. . . . tan radiós era el seu mirar quant me mirava: tan suau y tan dolç el seu parlar, quant me parlava.

Mes, la jornada finia. Era massa gran per esser terrena. Era massa inmensa per esser humana. El sol baixava, baixava, vers l'horitzó . . . . . y fins que he vist el disc radiós tocar la ratlla oscura, no he sentit l'amargura antegadora de lo que fineix . . . .

Oh amada! Com surt de dins el fons de lo meu cor eixa paraula plena de anyorances! . . .

Perqué no m'he acostat a parlarte del meu amor? Perqué no som estat franch y te dit lo que per tu sentia? . . . Perqué he deixat passar temps y temps sens dirte qu'era amor lo que me feia penar?

Perpué no te demanat un poch de bálсам per curá la ferida que roega lo meu cor? Perqué he deixat que fos un altre qui te digués paraules d'amor? . . . Jo se cert que la teua ànima tan pura m'hauria estimat un poch . . . Sé ben cert qu'hauries allunyat la negror del meu penar . . .

Oh amada? Surt ple de dolçura de lo més íntim del meu ser aquest crit ple d'amor, d'anyorances d'insomis, de consol . . . Es el crit del naufrach al deixarse ja vençut, arrossegat per les onades . . . Es el crit de l'agonia . . . Es el cantich del crepuscle.

JOAN CAPÓ.

DOLORA

*Trista angoixa m'enrevolta,
Com una illa dins la mar,
Com era, no som resolta;
Sols tench ganes de plorar.*

*Si jo plorás, tal vegada
El meu cor reverdiria,
Com la vauma ben regada;
Y l'esperansa vendria.*

*Plena de encant y dolçura,
Com ve l'aua abans del Sol,
La meua gran desventura
Tornaria bell consol.*

*Aidau, Bon Jesus, aidau
A dur la creu que jo duch;
Y daume estones de pau,
Que'l feix es massa feixuch.*

C. P.

FEDERACIÓ AGRÍCOLA

CATALANA-BALEAR

XI CONGRÉS AGRÍCOLA, CELEBRAT A VICH

TEMA VII.

Engreix del bestiar

ONENTS: D. Félix Sala y D. Jaume Thos

1.ª Demostrada la necessitat de posar en pràctica el major número de medis possibles pera evitar la presentació y desenrotll de enfermetats infecto contagiosas als animals doméstichs, ja que tant directament pot influir en la salut del home, debém esforarnos en la creació y sosteniment de totes aquelles entitats com son: societats protectoras dels animals y cámaras agrícolas y pecuarias, pera que constituhintse en vertaders vigilants de tot alló que pot afectar a la salut pública del bestiar, ajudin a la destrucció d'aquelles enfermetats dels animals, en la forma que més en harmonia se avingui ab els propòsits de la seva organissació.

2.ª Enteném també, que pera que la lleu sanitaria pugui donar el seu resultat, deu ser secundada d'aquelles entitats y ben dirigida per Reglaments y lleys escrupulosament formuladas pel Govern y autoritats provincials y locals.

3.ª Enteném que deu ser l'auxiliar més poderós pera el sanejament de las infeccions que podén determinar las enfermetats dels animals la intervenció del veterinari, ja que pels seus coneixements resulta ser el més indicat pera la realissació d'aquell treball.

4.ª Solicitar del Govern, la correcció en lo que sia necessari en els Reglaments y lleys que actualment constituheixen nostra lleyssació sanitaria, fins al punt de que, permetentse las constants relacions comercials ab las demés nacions, no's deduheixi d'ellas perills pera la salut dels animals doméstichs.

TEMA VIII y últim

ONENT: D. Joaquín d'Abadal

1.ª El progrés en l'agricultura, com en tots els rams, pot desentrotllarse tant en la petita com en la gran explotació; de fet ha aumentat extraordinariament y va mellorant cada día la producció agrícola en la Plana

de Vich, degut al major y mellor empleo dels abonos, cambis de conreu, selecció de llevors, adopció d'eynas perfeccionadas, augment de la cria y engreix del bestiar, mellora de las rasses y altrás causas que l'han portada al estat actual de floreixement y avens que tots veyém.

2.ª Las bonas aradas de desfons tiradas per suficient forsa y dirigidas per ma experta fan mellor treball que la fanga y tenen sobre aquesta las següents ventatjas: 1.ª la feyna es més igual en la fondaria donant a to, el camp la meteixa y poguentla fer major ó menor a voluntat del agricultor; 2.ª la terra queda més trita y esponjada, no necessitant las glassadas del hivern perque l'estrijojin; 3.ª se pot fer el treball més a temps ja que se fa més ràpidament y no se necessitan tants homes y 4.ª es més económich.

3.ª El volcament dels blats degut a la exuberancia de la vegetació pot remediarse:

Primer. Per l'empleo d'adobs adequats especialment els fosfats y potassa, essent convenient fer assaigs.

Segón. Per llevors de varietats que tingan la palla forta y resistent y per la selecció de rasses del país.

Tercer. Per l'empleo de sembradoras que permetin fer la sembra en líneas a distancias adecuadas a la classe de terres y a sa fertilitat.

4.ª Quan un camp está apoderat de malas herbas es suficient l'herbejarlo a la primavera si hi ha grans d'aresta; no hi ha més remey que dedicarlo dos ó més anys al conreu de patatas, blatdemoro ó altrás plantas que permetin darli bonas cavadas y durant el temps que vagui la terra darli llauradas aprofitant las saors per fer expletar las malas herbas y destruhirlas avans no granin.

5.ª Es bó en aquesta comarca trencar de tant tant el treni ó rotació regular del conreu ab trepadella, no sols per l'alimentació del bestiar que tanta importancia va adquirint, sinó pel bon deixat que té pels camps ja que no xucla las substancies més essencials dels altres conreus y fa l'efecte del repós de la terra.

6.ª Sens dupte seria una gran mellora, principalment per las plantas forratgeras y hortálissas, poden fer regadius encara que fossin petits y eventuals, però tenint sempre present duas cosas: 1.ª que per l'existencia de fonts, rieras ó ayguas sobterránias ab las degudas condicions sigui possible intentarho ab probabilitat d'éxit, y 2.ª que l'esfor económich que l'execució del plan representi sigui degudament compensat per l'aument de la producció.

L'ESPOSICIÓ

MARIANA DE SARAGOSSA

Amb gran solemnitat s'es oberta recentment a Saragossa l'Esposició Mariana.

Se troba enclavada dins el recinte de la gran Esposició General de Saragossa, celebrada amb motiu del Centenari dels sifis de l'Independencia. L'edifici que ocupa, denominat Pavelló de la Verge del Pilar, obra d'un jove arquitecte catalá, es el més hermós y original de l'Esposició.

Els devots de la Verge del Pilar han venut obstacles no petits per aixecar aquest palau a la seva Reina; l'obra los ha costat més de cent mil pessetes.

Anales del Pilar, revista religiosa, publicada amb llicència aclesiàstica, iniciadora del projecte, ha obert una subscripció per sufragar aquells considerables gastos, y anuncia qu'el sobrant, si n'hi hagués, se destinaria a la *Hospederia del Pilar*, per pelegrins pobres y malalts.

Els que posseeixen objecte relacionats amb el culte o amb l'art marians faran bé de remetre'ls a l'Esposició Mariana, amb aquesta direcció: José M.ª Azara, Apartado 59, Zaragoza.

La citada revista acaba de publicar un número extraordinari qu'hem tengut el gust de veure, molt notable per sos interessants gravats de l'Esposició y per les firmes que porta.

Poden demanarse números dels *Anales del Pilar* (15 cèntims) al Apartado 59, Zaragoza.

TRES AMICHS

Un homo tenia tres amichs: els diners, sa dona y ses bones accions. A l'hora de la mort, envià a cercarlos pera despedirse d'ells.

Quan hi va anar el primer li digué:

—¡Adeu, amich! ¡jo'm muir!

Y l'amich li contesta:

—Adeu. Quant sies mort faré encendre un ciri p'el descans de la teva ànima.

Arriba'l segon, se despedí y li va prometre que l'acompanyaria fins la tomba.

A la fi va arribar el tercer.

—¡Jo som mort! li digué'l malalt.—¡Adeu!

—No te despedesques, li contestá l'amich

—Jo no'm separaré del teu costat; si vius viuré y si mors, vendré am tú.

Mori aquell homo; els seus doblers li donaren un ciri, sa dona l'acompanya fins a n'el cementeri y ses bones obres anaren amb ell en mort com havien anat en vida.

T.

LA CULTURA NO ES LA BONDAT

Mos diu «El Heraldo de Inca» en son número 48 que *La higiene de un pueblo explica su cultura*. Nosaltres no negarem que no tenga part de raó l'articulista, però devem ferli avinent que no sempre los cults son nets, ni los nets son cults, ja que moltes persones ignorants per instint natural son netes a imitació dels arminys; y al contrari, se veuen persones de certa cultura y en lo que manco pensen es de cuidarse de la pulcritud del seu cos, encara que qualca volta se cuiden d'ensabonarse.

Y això de que, «*El aseo de lo corporal suele ser una palmaria demostración de la pureza y bondad de lo espiritual, del alma.*—*A cuerpo limpio alma limpia.*» Es massa ecsagerat, per no dir qu'arriba al domini de la mentida. Quina relació íntima pot tenir la netetat, la cultura de certs homos dolents, mal entranyats, estafadors, amb les costums dels ignorants, sens cultura, que per santificar la seua ànima no han necessitat jamay la pul-

critut del seu cos, ni les regles higièniques sino la pràctica del bé? Al articulista que no li regatetjam inteligencia y mèrit en materia de historia, porèm recordarli qu'els grans crims, les majors estafes, son estat sempre defectes d'homos que passaven per cults y nets.

A la vinya del Senyor hi ha de tot. En totes les esferes socials hi ha homos bons y dolents, per lo meteix, no s'ha de senyalar únicament a n-els descuydats en retgles higièniques, cometent l'injusticia de ferlos passar amb la predisposició y el instint pervers de criminalitat, dexant de sentar per basse, que'ls crims els-e cometen lo mateix els cults, els higiènics, els aparentament honrats, els qui vesteixen de seda y or, els qui brillen al candaler de la gloria y la fortuna; que'ls baixos, els incults, els mal adreßats, y ocupats amb les feines més grolleres de la terra.

Lo que hi ha es una cosa: que les faltes dels humils son més denunciades, perque, per falta de cultura y instrucció no saben ocultar la seua malicia y escaparse de l'acció de les lleys penals, mentres passen sens esser vists ni sabuts molts, moltíssims de crims comesos per persones cultes, ben estirades, per dispondre ab la seua instrucció de medis per burlar la Justicia humana.

Nosaltres volem tractar amb ignorants y gent senzilla y no amb aquests culturals y higiènics; preferim la natural mansuetut y les mans encallides y brutes dels pobres, a la estudiada malicia posada sempre seguit en pràctica per aquests senyors cults, d'ungles llargues, d'ungles d'esperver, que les duen sempre ocultes amb guants blancs y estirats.

JOAN AMER

EL GERMÀ DEL REY

Un rey se passetjava p'el carrer, amb això se li acostá un pobre demenanti llimosna pero el rey no li va donar res.

Senyor Rey, li digué el pobre, vos deveu oblidar que Deu es nostro'n pare, que tots som germans y mos hem de partir els bens.

El Rey quant el sentí s'aturá y digué:

—Es veritat; som germans y es precis que mos ajudem. Y li doná una moneda d'or.

La prengué'l pobre y va dir.

—¡Me donau molt poch! ¿axis es com fan parts els germans? Hauriau d'obrar am mes equidat. Teniu més d'un milló d aquestes monedes y solsament m'en donou una.

—Tens rahó, contesta'l rey.—Tench més d'un milló de monedes y no més te'n he donada una pero també tench tans de germans com doblers.

T

Noves d'Inca

—Dissapte passat el Sr. Batle va fer reunir a ca la Ciutat a tots els amos y mestres que tenen mossos y gent a la seva dependència. Allá els-e lletgi y esplicá alguns articles de la Lley del descans dominical, donant interpretacions que, en el nostro entendre, son una mica forsades.

Malgrat els comentaris de l'Autoritat, el descans dominical se fé complí rigurosament en nostres tendes y botigues el derrer diumenge.

—Es estat nombrat inspector de comestibles d'aquesta ciutat l'intelligent manescal D. Juan Burguera.

Al felicitar al Sr. Burguera pel nomenament del seu delicat càrrec, li suplicam que posi esment amb la revisió dels animals que maten pel consum del públic, qu'hem sentit dir, qu'en temps passat no se cumplia el reglament del *Matadero*, y que a voltes, mos daven figures per llanteries.

—Suplicam al Sr. Batle que doni una uya-da a n-els arbres del Mercat del bestiar, y si li fá llástima un ser que va cop-piu, abandonat a les seves propies forces, sens ajuda de metjes ni medicines, tractará de ferlos regar y cuidar abans que la seva anèmia prenga còs.

—Dia 24, dilluns, en l'Iglesia de les Geronies es celebrará una festa dedicada a San Bartomeu. Hi haurá a les 9 y mitja Tercia cantada y Missa major amb sermó per Mossen Miquel Llinás.

—A n-el carrer de San Bartomeu hi volatellen banderes de colors, anunci de la festa de carrer que se prepara pel dia d'aquest Sant.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Inscripcions fetes a n-el registre civil d'Inca durant la segona quinzena del mes de Joriol:

NAIXAMENTS

Nins 4; nines 2: Total 6.

CASAMENTS

Dia 18: Francesch Coll Truyol, 56 anys, viudo amb Francisca Gra i Llompart 49 anys viuda.

Dia 22: Juan Martinez Figuerola, 25 anys; fadri, amb Maria Seguí Fiol, 26 anys, fadrina.

Dia 23: Gabriel Tortella Rosselló, 29 anys, viudo amb Antonia Llamper Company, fadrina.

MORTS

Dia 17: Antoni Quetglas Prats, 23 anys, fadrina.

Dia 17: Maria Figuerola Estrany, 72 anys, viuda de Damiá Socias.

Dia 19: Julio Quetglas Ramis, 16 anys, fadri.

Dia 21: Isabel Pou Ros, 68 anys, viuda de Jaume Martorell.

Dia 22: Maria Maimó Muntaner, 68 anys, casada ab Mateu Llobera.

Dia 23: Beatriu Cortés Aguiló, 2 anys.

Dia 29 Pere Mayrata Ferrer 63 anys, viudo de Clemencia de Arjona.

Dia 30: Juan Oliver Colomar, 46 anys, casat amb Margalida Palmer.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat: pessetes

Bessó.	el quintá de 00,00 a	70'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	17'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a	17'50
Ordi mallorquí.	id. de 09'50 a	10'50
Ordi foraster.	id. a	09'50
Sivada.	id. a	08'50
Ídem. forastera.	id. a	06'50
Faves cuitores.	id. a	19'50
Ídem ordinaries.	id. a	16'25
Ídem pel bestia.	id. a	16'00
Blat de les Indies	id. a	18'00
Ciurons.	id. a	21'00
Fesols.	id. a	30'00
Monjetes de confit	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	36'00
Figues seques	id. a	09'00
Safra	s'unsá a	02'75
Gallines	sa tersa a	00'00
Ous	id. a	00'00
Patates.	el quintá a	04'00

Escapulons

MORT D'EN RULL.—Dia 7 d'aquest mes en Rull va ser posat en capella. A l'endemà a la una va ser ajusticiat, morint en el sí de la Iglesia Catòlica havent confessat y combregat devotament.

Si bé desde'l patíbol va demanar perdó de les seves faltes y va perdonar als que'l sentenciaren, no obstant jurà de nou ser innocent del delictes pel qual se'l mataba.

Sa mare y son germà foren indultats de la pena de mort: sufriran cadena perpètua.

PEL DICCIONARI CATALÀ.—El Centre Catòlic d'Olot obri un concurs lexicogràfic ab el fi d'arxivar les més completes y variades coleccions de paraules propies y característiques de la rodalia olotina y aydar a l'obra del Diccionari Català iniciada per Mosen Alcover. Els premis son en nombre de quinze y d'ells tretze son en metàllic, adjudicantse a les millors coleccions de modismes d'altres tants temes.

SUPRESSIÓ DE QUINTES.—En la Diputació Provincial de Barcelona va aprovarse el dictamen sobre una proposició que a la sessió passada havia presentat el senyor Sostres encaminada a porer redimir de les quintes a tots els joves de la *Provincia*. En aquesta proposició, a la que, ab gran entusiasme se adherien tots els diputats, va indicar el senyor Albó la conveniencia de ferla estensiva a tots els mossos de Catalunya, fent notar que l'import anyal de la redempció de tots

els de Catalunya es de 2.400.000 pessetes y els de la provincia de Barcelona es de 1.050.000 pessetes.

Ab un impost de 37'33 pessetes a cada varó que nasqués, podria pagarse la quinta a tots els que arriben a l'edat en que reglamentariament s'hi entra.

De portarse a cap aquest acort, hauriem ja lograt un dels punts més primordials del credo catalanista, doncs resultaria de fet instalat a Catalunya el servey voluntari.

PROHIBICIÓ.—L'Emm. Cardenal Casañas ha prohibida la publicació y lectura del diari nacionalista «El Poble Català». Llegim que molts de catòlics que sostenien «El Poble», tal volta per mires polítiques, avuy se donen de baixa per posar demunt ell la condemna del Prelat.

CARITAT LAICA.—Una societat que funciona a París, durant el darrer exercissi ha recautat per valor de 58.426'90 francs, que son estats repartits de la sigüent manera:

Personal d'oficines, 18.255 francs; gastos d'informació 9.739'40 francs; contabilitat 3.600 id.; per cercar col·locacions 3.000 id.; gastos d'escriptori y impresos 6.126'50 id.; gastos d'administració de les obres afiliades, 3.000 id.; casa, imports, estufes & 10.235'80 id; socorros, 1.990'20 id.; repartiment, 8.274 id.

Total: 58.426'00.

De manera que per repartir entre'ls pobres 3.473'20 francs s'han gastats ¡¡53.953'70!! es a dir, casi tot l'import dels ingressos.

Quina diferencia d'aquesta societat sens Deu, de moral racionalista y les Conferen-

cies de San Vicens de Paul, de moral evangèlica y verdadera caritat! En les primeres: els administradors se queden en los donatius, justificant *gastos*; y en les segones: els administradors solen dar els seus bens, y no poques vegades, la salut y la vida.

PUBLICACIONES REBUDES

Vida Llevantina.—Setmanari popular d'acció social, defensor dels interesos de la Comarca del Llevant, (Catalunya).

Redacció y Administració: a tots els pobles de la comarca. Els camvis y les obres &, se dirigiran a l'Administració de Canet de Mar.

Ressó de L'Avior.—Setmanari tradicionalista, porta veu dels carlins de Mataró y la costa llevantina. Redacció y Administració carrer de'n Pujol, 10.

Agraim en aquests dos confreres la visita que mos han feta y establím, satisfets, el camvi.

Escándalo, Escándalo!—Hem rebut aquest opúscol del Bibliotecari de la Orde Tercera de Caputxins—Palma. Apesar qu'es un volum de 88 planes, de sanitosa lectura, escrit pel R. P. Joseph Duero, Missioner, sols costa 20 centims l'exemplar y passant de 60 exemplars a 15 centims, a l'Administració de «El Iris de Paz» Buen suceso, 18, Madrid.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES, SASTRERIA Y CAMISERIA

LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

EN AQUESTA IMPRENTA NE DONARAN RAÓ.

Reducció de Kilos a arroyes

LLIURES Y UNSES al estil de Mallorca pel malograt, en BARTOMEU RAMIS (al cel sia)

Plaguetes poden contá en tenir barrina clossa

y el qui les vulga comprá el quatre per cent dará

pesant amb romana grossa,

Se venen carrer de Mallorca, 1, Inca,

Imprenta de Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT amb tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

Historia general d'Espanya

Trenta toms a pesseta cada un—Encodornat a mitja pasta a l'50 pess.—S'en han publicats setze.

A n-aquesta Llibreria s'hi suscriu y n'hi ha existencies: C. Mallorca, 1, Inca.

La Carpintería Alemana

Dues obres que costaren 9 duros: encara son noves flamams y les donen en 15 pessetes de rebaxa.

En depòsit en nostra Llibreria.

Porgadora Venal

N'hi ha una de pols o ciment que la donen ben barato.

En aquesta imprenta ne darem noves.

Miquel Ferragut

En son taller de Fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS. Carrer de Mallorca, 64, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 20 céntims mensuals 2'40 l'any.

S'en troben per vendre a n-els Kioskos de Cort y del carril, de Palma.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular quantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

Reducció de Kilos a arroyes qu'eren d'en Bartomeu Ramis (Escola) se venen c. Mallorca, 1, Inca.